AD ACTA

SĄD OKRĘGOWY
W OPOLU
Biuro Podawcze
Pod. dn. 2026 -04- 27
godz. 8 min. 48
4 krotnie zał. 4
+ tłumaczenie
+ 2 wnioski z 23.04.26

Brzeg, 25.04.2026

Aleksandra Kondracka
[redacted]

Sąd Okręgowy w Opolu
Pl. Daszyńskiego 1
45-064 Opole

Wnioskodawczyni:
Aleksandra Kondracka
[redacted]

Uczestnik:
Pierre-Vincent [redacted]
[redacted]
Francja

UZUPELNIENIE WNIOSKU O ODMOWĘ UZNANIA ORZECZENIA SĄDU ZAGRANICZNEGO NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ

Działając w imieniu własnym, uzupełniając wniosek z dnia 23.04.2026, data wpływu do sądu 24.04.2026 wnoszę dodatkowo o:

I Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z:

a) Listu Amelie [redacted] z dnia 18.09.2023 r oraz jej korespondencji mailowej kierowanej do Pierre-Vincenta [redacted] (**załącznik numer 1**) dla wykazania jednoznacznej odmowy przez dziecko wykonania kontaktów z ojcem, jeśli już umieszczenie małoletniej w placówce domu dziecka mielibyśmy określać takim eufemizmem.
b) Wydruku pisma PCPR z 11.01.2024 r. (**załącznik numer 2**) na okoliczność treści dokumentu wykazującej brak możliwości przyjęcia małoletniej do domów dziecka na okoliczność wykazania,że kary finansowe oraz nakaz partycypacji w kosztach podróży Pana [redacted] do domu dziecka w Polsce nie mogły być nałożone a tym samym uznane na terenie RP,
c) Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez sędziów wydziału cywilnego Sadu Okręgowego w Opolu z dnia 19.11.2018 r: SSO Adama [redacted], SSO Alicję [redacted], SSO Dorotę

[redacted] na okoliczność konieczności przekazania sprawy do rozpoznania sądowi spoza okręgu apelacji wrocławskiej (**załącznik numer 3**),

d) Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu Sądu Okręgowego Grzegorzowi [redacted] w związku z oczywistą i rażącą obrazą przepisów prawa z dnia 15.01.2025, na okoliczność konieczności przekazania sprawy do rozpoznania sądowi spoza okręgu apelacji wrocławskiej (**załącznik numer 4**)

II Przekazanie wniosku do rozpoznania sadowi spoza okręgu sadow apelacji wrocławskiej, w celu zagwarantowania mi prawa do sprawiedliwego i niezależnego osądu.

III Obciążenie wnioskodawcy kosztami niniejszego postępowania.

Dodatkowo przedkładam:

1) 2 dodatkowe odpisy wniosku głównego z 23.04.2026 wraz z załącznikami oraz
2) oryginał tłumaczenia przysięgłego orzeczenia sadu zagranicznego dla sadu.
3) 3 odpisy niniejszego pisma, stanowiącego uzupełnienie wniosku z 23.04.2026

Uzasadnienie

AD wniosku a oraz b z petitum:

Rozszerzając dodatkowo argumentację dotyczącą cześć orzeczenia francuskiego z dnia 05.03.2026 w kwestii dotyczącej orzekania o kosztach i karach to jest:

a) że A. Kondracka będzie musiała partycypować w pokryciu kosztów podróży p-c [redacted] w tym 6-miesiecznym okresie w wysokości 600 euro miesięcznie,
b) że Aleksandra Kondracka zostanie obciążona karą pieniężną w wysokości 800 euro za każdy dzień opóźnienia w przypadku niedotrzymania terminu w związku z nieprzywiezieniem dziecka w wyznaczonych terminach dotyczących umieszczenia Amelie [redacted] w ośrodku w Skorogoszczy (lub innym równoważnym ośrodku) a następnie jej powrotu do Francji
c) Obciążenia pani Aleksandry Kondrackiej obowiązkiem zapłaty na rzecz Pana Pierre-Vincenta [redacted] kwoty 5 000 euro na podstawie przepisów art. 700 kodeksu postępowania cywilnego,
d) nakazania Aleksandrze Kondrackiej zapłaty na rzecz Pierre-Vincent [redacted] kwoty 4800 euro z tytułu udziału w kosztach podróży
e) stwierdzenia, że w wydanym zaświadczeniu zostanie umieszczona wzmianka o nakładanych na A. Kondracką sankcjach finansowych.
f) że A. Kondracka zostanie obciążona karą pieniężną w wysokości 800 euro za każdy dzień opóźnienia w przypadku niedotrzymania terminu w związku z nieprzywiezieniem dziecka w wyznaczonych terminach dotyczących umieszczenia Amélie [redacted] w ośrodku w Skorogoszczu (lub innym równoważnym ośrodku), a następnie jej powrotu do Francji;

g) Udowadniając, że orzeczenie to jest nie do pogodzenia z zasadami porządku prawnego Rzeczpospolitej Polskiej oraz jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym Rzeczpospolitej, biorąc pod uwagę dobro małoletniej Amelie [redacted], wskazuję, iż:

1 brak uprzedniego postanowienia Sądu Rejonowego w Brzegu w przedmiocie wykonania postanowienia Sądu z Poitiers wydanego w dniu 15 maja 2023 r. w zakresie wykonania kontaktów małoletniej Amelie [redacted] w ośrodku mediacyjnym w Skorogoszczy lub podobnym ośrodku, skutkował brakiem podstawy prawnej do odbycia kontaktów w ośrodku (domu dziecka) w Skorogoszczy albowiem umieszczenie dziecka w publicznej placówce opiekuńczej następuje wyłącznie na podstawie postanowienia sądu a takie nigdy nie zostało wydane (patrz III Nsm 115/20);

2 brak prawidłowego skierowania PCPR do umieszczenia małoletniej w domu dziecka w Skorogoszczy stanowi przesłankę formalną niedopuszczającą możliwości umieszczenia dziecka w domu dziecka;

3 zgodnie z treścią pisma PCPR skierowanego do Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 11.01.2024 r. (PCPR.PZ.46815.1.2024DK) w sprawie o sygnaturze II K 1/17. w związku z koniecznością wykonania postanowienia SR w Brzegu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 16.07.2022r sygn. Akt III Nsm 115/20 dot. Wskazania miejsca do zabezpieczenia małoletniej Amelie [redacted] lat 14 o charakterze tymczasowym dyrektor PCPR Dorota [redacted] poinformowała," iż dyrektorki domów dziecka w Strzegowie oraz Brzegu nie wyraziły zgody na przyjęcie małoletniej Amelie [redacted] za względu na brak miejsc, a dyrektor Centrum Administracyjnego Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Skorogoszczy – Pani Marzena [redacted] poinformowała, iż z uwagi na złożoność sytuacji związanej z umieszczeniem ww. małoletniej w instytucjonalnej pieczy zastępczej nie wyraża zgody na przyjęcie małoletniej."

4 Z pisma tego wynika dodatkowo, iż wbrew fałszywym treściom wynikającym z orzeczenia sądu zagranicznego, dom dziecka nazywany dla przykrywki centrum mediacyjnym, służyć miał zwabieniu dziecka w miejsce, w którym to miało być zabezpieczone na czynności przymusowego odbioru a nie, jak wskazywal fałszywie sad, odbudowaniu więzi z ojcem!

5 Dodatkowo wystąpiła obiektywna niemożliwość umieszczenia dziecka w Domu Dziecka w Skorogoszczy, albowiem małoletnia jednoznacznie tego odmówiła i zapowiedziała Wnioskodawcy, że nie chce się z nim spotykać;

6 Postanowienie sądu w Poitiers wydanego w dniu 15 maja 2023 r., w zakresie którego wnioskodawca się domaga niezgodne a tym samym także obecne postanowienie z 05.03.2026, w którym sąd podtrzymuje kary dla Aleksandry Kondrackiej za wykonanie orzeczenia w tym zakresie jest niezgodne z porządkiem publicznym RP o czym wskazywał Trybunał Konstytucyjny w wyroku SK 3/20 z dnia 22.06.2022 r.

7 Sąd Rejonowy w Poitiers w dniu 15 maja 2023 r. wydał postanowienie, mocą którego zdecydował o etapowym jego wykonaniu, to jest: w pierwszej kolejności ustalił, że zanim dziecko

wróci do Francji najpierw musi nastąpić odbudowa relacji ojca z córką a ma to nastąpić poprzez odbywanie kontaktów w tzw. centrum mediacyjnym w Skorogoszczy, które w rzeczywistości jest domem dziecka.

8 Sąd w Poitiers nie dochował obowiązku wynikającego z art. 56 rozporządzenia Bruksela II bis, tj nie zwrócił się do sadu polskiego o zgodę na takie umieszczenie w placówce pieczy zastępczej. Kontakty miały odbywać się przez 6 miesięcy począwszy od 1 czerwca 2023 r. Dopiero po odbyciu kontaktów dziecka z ojcem możliwe miało być zorganizowanie powrotu dziecka do Francji. Sąd francuski zdecydował także że matka małoletniej zostanie ukarana za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu kontaktów dziecka z ojcem 800 euro na dzień.

9 Sąd francuski postanowienia, w którym zasadzil kare 800 euro za dzień wydał zaświadczenie o którym mowa w art. 42.1 rozporządzenia Bruksela II bis i to jedynie w zakresie powrotu dziecka. W punkcie 14 zaświadczenia nie zamieścił żadnych zarządzeń zabezpieczających kontakty poprzedzające powrót dziecka, a to zarządzeń dotyczących ukarania matki dziecka za niewykonanie kontaktów.

10 Dodatkowo postanowienie sądu francuskiego w tej części nie mogło być wykonane w Polsce z pominięciem procedury exequatur - czyli uznania i nadania klauzuli wykonalności przez sąd polski co nie zostało zrobione po wydaniu tego orzeczenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 41.1 rozporządzenia Bruksela II bis, które ma zastosowanie na mocy art. 100 rozporządzenia Bruksela II ter 1111/2019, do wykonania orzeczenia państwa członkowskiego w zakresie wykonywania kontaktów z dzieckiem (oraz wszystkich innych towarzyszących mu zarządzeń zabezpieczających) konieczne jest zaopatrzenie orzeczenia w zaświadczenie wydane na formularzu unijnym. W przypadku kontaktów jest to załącznik nr III do rozporządzenia Bruksela II bis. „Prawo do osobistej styczności z dzieckiem, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. a), przyznane w wykonalnym orzeczeniu wydanym w jednym państwie członkowskim jest uznawane i wykonalne w innym państwie członkowskim bez potrzeby stwierdzenia wykonalności oraz bez możliwości sprzeciwienia się uznaniu, jeżeli orzeczenie uzyskało zaświadczenie w państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z ust, 2, Sędzia wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, przy użyciu formularza znajdującego się w załączniku III (zaświadczenie dotyczące prawa do osobistej styczności z dzieckiem) tylko po spełnieniu odpowiednich warunków, jednym z nich jest wysłuchanie wszystkich stron oraz dziecka, do czego nie doszło.

Zgodnie ze wskazaniami Praktycznego Przewodnika do stosowania rozporządzenia Bruksela II bis w rozdziale: 3.5.7.3. Dokumenty na potrzeby wykonania - art. 45:
„Strona ubiegająca się o wykonanie musi przedstawić odpis orzeczenia i zaświadczenie wydane na podstawie art. 41 lub 42, wypełnione w języku, w którym sporządzono orzeczenie. Jeżeli strona domaga się wykonania w innym państwie członkowskim, należy zapewnić tłumaczenie odpowiedniej części zaświadczenia na język urzędowy takiego państwa członkowskiego. Jeżeli chodzi o kontakty z dzieckiem, należy przetłumaczyć szczegółowe ustalenia dotyczące kontaktów z dzieckiem podane w pkt 12 zaświadczenia. leżeli-chodzi o powrót dziecka, ustalenia dotyczące wykonania środków zarządzonych w celu powrotu dziecka należy podać w pnkt 14 zaświadczenia."

Dla wykonania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, sąd państwa wykonania stosuje swoje własne procedury krajowe i tak:
Zgodnie z art. 1147 k.p.c.:
Osoba powołująca się na uznanie orzeczenia sądu państwa obcego jest zobowiązana przedstawić:
urzędowy odpis orzeczenia; dokument stwierdzający, że orzeczenie jest prawomocne, chyba że prawomocność orzeczenia wynika z jego treści; uwierzytelniony przekład na język polski dokumentów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w Ś 2. 52.
Zgodnie z art. 1150 k.p.c.: „Orzeczenia sądów państw obcych w sprawach cywilnych, nadające się do wykonania w drodze egzekucji, stają się tytułami wykonawczymi po stwierdzeniu ich wykonalności przez sąd polski. Stwierdzenie wykonalności następuje, jeżeli orzeczenie jest wykonalne w państwie, z którego pochodzi oraz nie istnieją przeszkody określone w art. 1146 przesłanki uznania z mocy prawa orzeczeń sądów państw obcych wydanych w sprawach cywilnych Ś 1 i 2".
Orzeczenie sądu francuskiego w Poitiers z dnia 15.05.2023 r. nie zostało zaopatrzone w żadne zaświadczenie unijne potwierdzające jego wykonalność w kraju pochodzenia, nie zostało poddane polskiej weryfikacji w zakresie uznania oraz nadania klauzuli wykonalności w Polsce stad domaganie się zwrotu kosztów na jego wykonanie w momencie, kiedy nie miało gdzie być wykonane gdyż sama placówka domu dziecka odmówiła przyjęcia Amelie [redacted]

Z uwagi na niedopełnienie przez sąd francuski konieczności ustalenia ze stroną polską (organ centralny, sąd rejonowy w Brzegu, PCPR w Brzegu) zgodnie z dyspozycja art. 56 rozporządzenia Bruksela II bis, a to nie uzyskał od strony polskiej zgody na umieszczenie dziecka poza rodzina w państwowej pieczy zastępczej, przez co umieszczenie małoletniej napotkało na formalnoprawne przeszkody jego realizacji. Sąd francuski nie sprawdził, czy istnieje możliwość umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej w Polsce: upewnienie co do charakteru ośrodka oraz dostępności wolnych miejsc a także terminu od którego umieszczenie mogłoby nastąpić. Jak wynika z pisma Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Brzegu (PCPR) z 11 stycznia 2024 r., brak jest możliwości umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej z uwagi na brak wolnych miejsc, braku możliwości umieszczania dziecka jedynie na 2 dni w miesiącu (polskie przepisy nie regulują takiego umieszczenia).
Postanowienie wydane przez sąd francuski zostało wydane w dniu 15 maja 2023 r., zaś doręczone stronie przeciwnej dopiero we wrześniu 2023 r. Przed tą datą nie było możliwości wykonania orzeczenia z przyczyn formalnych i faktycznych.
Pierre- Vincen [redacted] wniosek o wykonanie postanowienia sądu z Poitiers w postaci umieszczenia dziecka w domu dziecka złożył w sierpniu 2023 roku do sprawy o przymusowy odbiór dziecka – III Nsm 115/20.
Do wykonania orzeczenia sądu zagranicznego kraj wykonania stosuje własne przepisy o wykonaniu, w tym przypadku dla umieszczenia dziecka w instytucjonalnej pieczy zastępczej konieczne byłoby stosowne postanowienie sadu rejonowego oraz wydane na podstawie takiego postanowienia skierowanie dziecka do konkretnej placówki instytucjonalnej pieczy zastępczej. Sąd Rejonowy w Brzegu, nie dopełnił procedury i nie wydał stosownego postanowienia, wobec czego umieszczenie z przyczyn formalnych nie mogło nastąpić. Pismo SR w Brzegu z dnia 23 sierpnia 2023 r. kierowane do Aleksandry Kondrackiej nie jest postanowieniem w świetle polskiej procedury. Co więcej SR skierował pismo nakazujące wykonanie orzeczenia francuskiego

jeszcze przed datą umożliwiająca formalnie wykonanie takiego orzeczenia - to jest przed datą doręczenia orzeczenia sądu francuskiego Aleksandrze Kondrackiej (co nastąpiło we wrześniu).
Nie można było zarzucić Aleksandrze Kondrackiej niewykonania postanowienia sądu francuskiego z tego powodu, że to samo dziecko, które w wrześniu 2023 roku miało już ukończone 14 lat, odmówiło stawienia się w domu dziecka w Skorogoszczy. Amelia [redacted] wyraziła to wprost w swoim liście z dnia 18 września 2023 r. a następnie bezpośrednio w mailu do swojego ojca. Wniosek o ukaranie Aleksandry Kondrackiej za nie doprowadzenie siłą swojej nastoletniej córki na kontakty z ojcem w domu dziecka (w dodatku bez dochowania prawidłowości proceduralnych przez polskie organy) jest sprzeczne z polskim porządkiem prawnym, co znalazło swój wyraz w wyroku Trybunału Konstytucyjnego wydanego w sprawie sygn.: SK 3/20 z dnia 22.06.2022 r. Trybunał orzekł, że: „Art. 59816 5 1 w związku z art 59815 Ś 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.) w zakresie, w jakim obejmuje sytuacje, w których niewłaściwe wykonywanie lub niewykonywanie obowiązków związane jest z zachowaniem dziecka, niewywołanym przez osobę, pod której pieczą dziecko to się znajduje, są niezgodne z art. 48 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 72 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej."

Ad II wnioski c i d

Przekazanie sprawy (wniosku) do sądu położonego poza okręgiem danego sądu apelacyjnego jest możliwe w sytuacjach wyjątkowych, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 44^1 KPC). Przekazanie jest uzasadnione, jeśli w okręgu właściwym istnieją wątpliwości co do obiektywizmu, np. ze względu na silne powiązania lokalne stron lub sądu z przedmiotem sprawy.
W sprawie związanej z małoletnią Amelie [redacted] oraz jej mamą Aleksandrą Kondracką, SO w Opolu doprowadził do szeregu naruszeń. Główne z nich to:
- warunkowanie wydanego orzeczenia wolą jednej ze stron (patrz załącznik numer 3)
- zlecenie egzekucji przymusowych odbiorów bez tytułu wykonawczego oraz wbrew samej treści orzeczenia sądu zagranicznego nigdy nie żądającego użycia środków przymusu wobec dziecka a także wbrew prawomocnemu postanowieniu sadu, nakazującemu pozostawienie małoletniej Amelie [redacted] w kraju przy matce.
- wydanie wyroku rozwodowego z orzeczeniem o winie, bez spełnienia głównej obligatoryjnej przesłanki w taki postępowaniu jakim jest wysłuchanie strony (SSO Katarzyna [redacted]

Szczegóły dotyczące naruszeń rażąco łamiących prawo znajdują się w załączonych dokumentach. Podkreślić należy, iż [redacted] prowadził postpowanie o wydanie dziecka w trybie konwencji haskiej III Cz 334/16 z taka determinacja i za wszelką cenę chcąc wydać małoletnią za granice ojczyzny, iż oddalił nie tylko moja apelacje w sprawie, ale także apelacje Rzecznika Praw Dziecka oraz Prokuratury. Następnie zaś poprowadził postepowanie o przymusowy odbior dziecka II Cz 457/20, pomimo iż taka procedura, oparta na tym samym orzeczeniu sadu zagranicznego zoslala już przed tym sadem prawomocnie zakończoną.
Uprzedzając argumentację sadu co do oddalenia wniosku oparta na własnych odczuciach i przekonaniach co do slusznosci wydanych decyzji z perspektywy własnego zdania, podkreślam, ze w przypadku sprawy II Cz 457/20 mowa jest o **rażącym naruszeniu prawa** a nie odczuciach strony.

Wszyscy sędziowie wydziału Cywilnego są niejako związani ze sprawą Amelie [redacted] i próbami wydania jej wbrew podstawą prawnym za granice, z tego też względu sąd, po 10 latach orzekania z naruszeniem przepisów prawa) winien przekazać sprawę sądowi bezstronnemu i nie związanemu ze sprawami dotyczącymi Amelie [redacted] (obecnie już niemal dorosłej osoby).

Majac na uwadze powyższe, wnoszę jak w petitum.

Aleksandra Kondracka

Aleksandra Kondracka

17

Załącznik nr 1

Brwinów, 18.09.2023 r.

Do wszystkich, którym będzie dane w stanie mi pomóc.

Nazywam się Monika Cook, mam prawie 44 lata i niemal całe moje życie mieszkam z mamą w Polsce, gdzie się urodziłam. Mój „opiekun", od ponad 8 lat usiłuje uprowadzić mnie do Francji, lub umieścić mnie w domu dziecka. W lipcu zeszłego roku, kiedy przyjechał mnie zabrać, zachowywał się agresywnie, szarpał mnie, groził, oraz zniszczył mam klatkę schodową. Cała sytuacja została zgłoszona przez sąsiadów, którzy mu z tym nie zgodzili. „Opiekun" poza pobiciem na mnie i zdemolowaniem całej klatki schodowej, zabrał mi moje telefony komórkowe, zaniszczył mam laptop z moich dokumentów, na których mi zależy. Mam wiele zdjęć, które mogłyby mu udowodnić jego brutalność i agresję do mnie. Jestem mocno z mamą wystraszona wielkimi słowami w radach, które nie potrafią zrozumieć, że po paru razy już wiemy, że moje życie jest tutaj, z rodziną, i znajomymi. Pomimo wielu przeciwności, wciąż chcę, abym mogła wielokrotnie i przyzwyczaić prośby o pomoc nie dawały. Cała ta sytuacja bardzo mocno odbiła się na mnie, boję się chodzić po ulicy, do szkoły, a nawet przebywać we własnym domu, przypominając sobie takie sytuacje jak wcześniej mamy, potraktowany jak bandyta, gdzie wtedy czekałam na mnie spanikowana w domu, bule sytuacje, gdzie chcą mi bardzo usiłowali na siłę zabrać mnie od rodziny, i umieścić mnie w domu dziecka. Wiem, że mam z tyłu głowy, że takie chore sytuacje mogą się między powtórzyć. Błagam poprostu o zrozumienie, że nie wyobrażam sobie życia w innym mi kraju, z wyjątkiem, że TUTAJ są wszyscy moi bliscy, a nawet przyjaciele, o których mój „opiekun" nie ma nawet pojęcia, i między nie podczas mnie. Dajcie mi poprostu żyć spokój, i normalnie żyć, bez ciągłego lęku i zmartwień. Błagam wówczas, aby każda osoba, która jest tylko w stanie mi pomóc, pomogła mi osiągnąć upragniony spokój, bo pragnę, że jeśli zabiorą umieszczona w domu dziecka, bule u „opiekuna" chcę na chwilę, zabiorą sobie kategorycznie.

Monika [redacted]

Amelka [redacted] 5 October 2023 at 18:10

To: contact@bridgingsolutions.fr

Vincent,

Chcę Ci napisać, że to co robisz w stosunku do mnie jest okropne. To Twoje kombinowanie jak tu mnie zabrać siłą czy zmusić do kontaktów. Ja mam 13lat i własne zdanie na Twój temat, którego nie zmienię. Nienawidzę Cię. Zostaw mnie w końcu w spokoju i usuń moje zdjęcia ze swojej galerii i konta FB. Nie wyrażam zgody na publikowanie mojego wizerunku. Denerwujesz mnie już i nie mam do Ciebie sił. Nie chcę Cię widzieć na oczy a już na pewno nie na spotkaniach w domu dziecka. Myśl o tym, że miałabym spędzić dwa dni w miesiącu z nocką w takim miejscu jest dla mnie tragiczna i jest to mnie upokarzające. Nie chcę i nie zamierzam ani się z Tobą widywać, ani z Tobą mieszkać we Francji. I zrozum to w końcu, bo już ponad rok temu wykrzyczałam Ci to w twarz.

Amelka

załącznik nr 2

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Brzegu
ul. Kard. Wyszyńskiego 23, 49-300 Brzeg
tel. (+48) 77 416 95 05
pcpr.brzeg-powiat.pl

PCPR.PZ.4081.5.1.2024.DK

Brzeg, 11.01.2024r.

(18)

Sąd Rejonowy w Brzegu
Biuro Podawcze
wpł. 12.01.2024 10:30:24
Sygn. 1
Rel. 552
Podpis

Sąd Rejonowy w Brzegu
III Wydział Rodzinny i Nieletnich
ul. Chrobrego 31
49-300 Brzeg

Dotyczy: Sygn. akt II K 1/17

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Brzegu w związku z koniecznością wykonania Postanowienia Sądu Rejonowego w Brzegu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 16 lipca 2022r. Sygn. akt III Nsm 115/20 dot. wskazania miejsca do zabezpieczenia małoletniej Amelie [redacted] lat 14 o charakterze tymczasowym informuje, iż Dyrektor Centrum Administracyjnego Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Brzegu – Pani Ewa [redacted] oraz w Strzegowie – Pani Krystyna [redacted] nie wyraziły zgody na przyjęcie małoletniej Amelie [redacted] z uwagi na brak wolnych miejsc. Natomiast Dyrektor Centrum Administracyjnego Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Skorogoszczy – Pani Marzena [redacted] w dniu 11.01.2024r. poinformowała, iż z uwagi na złożoność sytuacji związanej z umieszczeniem ww. małoletniej w instytucjonalnej pieczy zastępczej nie wyraża zgody na przyjęcie małoletniej.

W związku z powyższym Powiat Brzeski w chwili obecnej nie ma możliwości wskazania miejsca umieszczenia małoletniej Amelie [redacted] Jeżeli pozyskamy dostępne miejsce w placówce opiekuńczo - wychowawczej na terenie Powiatu, niezwłocznie poinformujemy Sąd.

Z poważaniem

DYREKTOR
Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie
[redacted]

W załączeniu:
1. Odpowiedź na zapytanie, pismo z dnia 11.01.2024r. – Centrum Administracyjne Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Brzegu
2. Odpowiedź na zapytanie, pismo z dnia 11.01.2024r. – Centrum Administracyjne Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Skorogoszczy
3. Odpowiedź na zapytanie, pismo z dnia 11.01.2024r. – Centrum Administracyjne Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Strzegowie

Otrzymują:
1. Adresat
2. Aa

Sporządził:
[redacted]
Pracownik socjalny PCPR Brzeg
tel. 77 54 9) 435
email. [redacted]

Kopia 1 z 1

Brzeg, 15.01.2025

Aleksandra Kondracka

[redacted]

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu

Sędzia Piotr [redacted]k

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Energetyczna 4
53-330 Wrocław

oddzial.kadr@wroclaw.sa.gov.pl

DW

SZ.P. Prezes SSA Jacek [redacted]ski

sekretariat.prezesa@wroclaw.sa.gov.pl

DW

Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Powszechnych

SSA Piotr [redacted]p

Ul. Rakowiecka 30

02-528 Warszawa

rzecznik.dyscyplinarny@krs.gov.pl

WNIOSEK O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA DYSCYPLINARNEGO PRZECIWKO SĘDZIEMU SĄDU OKRĘGOWEGO W OPOLU - GRZEGORZOWI [redacted]W ZWIĄZKU Z OCZYWISTĄ I RAŻĄCĄ OBRAZĄ PRZEPISÓW PRAWA

Działając w imieniu własnym, wnoszę o niezwłoczne wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu Sądu Okręgowego w Opolu, podejmującego w postępowaniu o sygnaturze II Cz 457/20 (III Nsm 115/20) - o przymusowy odbiór małoletniej Amelie [redacted]- działania stanowiące **oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa**, które to przewinienie, zgodnie z art. 107 paragraf 1 punkt 1 przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów, wchodzi w zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziego.

1. Wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenia dowodu z akt postępowania III Nsm 115/20 na okoliczność zawartych w nich treści i dokumentów potwierdzających wskazane zarzuty.
2. Wnoszę o przesłanie mi na wskazany w piśmie adres, sposób rozpoznania skargi oraz podjętych w tym zakresie czynności.
3. Wnoszę o przedstawienie mi sposobu i czasu wybrania Sędziego na Koordynatora ds. współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych
4. Wnoszę o przedstawienie mi sposobu powołania Sędziego na Sędziego sądu Okręgowego w Opolu (czas i dokładny sposób głosowania)

UZASADNIENIE

Oczywista i rażąca obraza przepisów prawa w wykonaniu SSO Grzegorza [redacted]w postępowaniu II Cz 457/20 polega na:

I

Wydaniu postanowienia egzekucji przymusowego odbioru na małoletniej Amelie [redacted]s, która jest BEZPODSTAWNA, albowiem występuje:

a) **brak formalno-prawny w postaci braku podstawy (tytułu wykonawczego) do żądania w trybie wykonawczym przymusowego odbioru dziecka celem doprowadzenia do jego powrotu do Francji, gdyż** wykonalne w Polsce (na mocy orzeczenia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 16 lutego 2018 r.) orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 **r.**, nr R.G.: 16/02184 w żadnym punkcie nie postanawia o nakazaniu takiego odbioru i nie nakazuje powrotu dziecka do Francji;
b) **wadliwość (nieuzasadnione rozszerzenie treści orzeczenia) zaświadczenia w jego punkcie 11**, wydanego do orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r., nr R.G.: 16/02184, z uwagi na jego sprzeczność z treścią postanowienia Sądu

Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r., nr R.G.: 16/02184 w zakresie odbioru dziecka i jego powrotu do Francji;

c) **Postanowienie to zostało zastąpione przez francuski sąd właściwy, nowszym postanowieniem z 15.05.2023!!!** co powoduje, że postanowienie z 2016 roku, nie może być wykonalne

Z **uwagi na treść art.** 44 rozporządzenie rady (we) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (zwane dalej Rozporządzeniem Bruksela II bis), zgodnie z którym: „Zaświadczenie jest skuteczne tylko w ramach wykonalności orzeczenia", punkt 11 tego musi zostać uznany za nieskuteczny albowiem w swej treści jest niezgodny z treścią orzeczenia sądu francuskiego uznanego za wykonalne. Ponadto, punkt 11 zaświadczenia nie może stanowić samodzielnej treści orzeczniczej, albowiem certyfikat nie stanowi ani orzeczenia ani jego rozszerzenia;

Sędzia Grzegorz [redacted] dopuścił się kardynalnych naruszeń prawa polegających na wydaniu orzeczenia o wykonaniu postanowienia, pomimo istnienia poważnego braku formalnego, stojącego na przeszkodzie uwzględnienia wniosku Pierre-Vincenta [redacted] o odebranie dziecka - to jest z powodu braku tytułu wykonawczego to prowadzenia takiego postępowania egzekucyjnego.

Orzeczenie sądu francuskiego z dnia 26.11.2016 r. rozstrzygnęło o tym, że: władza rodzicielska nad małoletnią należy do ojca dziecka, miejsce zamieszkania dziecka jest przy ojcu oraz kontakty z matką mają się odbywać wyłącznie we Francji i zakazał wyjazdu małoletniej z Francji. **Jednak nie orzekł o odbiorze dziecka i jego przekazaniu ojcu do Francji.**

Ponadto, to sąd francuski jest właściwy do rozpoznania sporu w zakresie pieczy nad małoletnią, co skutkuje tym, , że sąd polski jest związany treścią orzeczeń sądu francuskiego.

Z dniem 23 stycznia 2019 r. mocą orzeczenia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (sygn.: I ACz 925/18) stwierdzono wykonalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r. nr R.G.: 16/02184, w przedmiocie: - odpowiedzialności rodzicielskiej wobec małoletniej Amelie [redacted] (powierzającego władzę rodzicielską nad małoletnią Amelie [redacted] ojcu), ustalenia miejsca zamieszkania dziecka przy ojcu oraz ustalenia kontaktów matki z dzieckiem wyłącznie w Vendee (Francja) zakazu wyjazdu dziecka z terytorium Francji bez zgody obydwojga rodziców.

Orzeczenie sądu francuskiego nie odwoływało się do nakazania powrotu dziecka do Francji i oddania go pod opiekę ojca - ani w sentencji ani też w uzasadnieniu.

Orzeczenie Sądu Okręgowego (utrzymanego przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu) w sposób nie budzący wątpliwości uznał i nadał klauzulę wykonalności jedynie w przytoczonej powyżej treści orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r. nr R.G.: 16/02184.

Ani w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r. nr R.G.: 16/02184 ani w orzeczeniu SA z dnia 23.01.2019 r. **NIE MA SŁOWA O NAKAZANIU POWROTU DZIECKA DO FRANCJI I ODDANIU POD OPIEKĘ OJCA.**

Zatem nie ma podstaw prawnych pozwalających na prowadzenie egzekucji przymusowego wydania dziecka i doprowadzenie do powrotu do Francji.

Treść certyfikatu dołączonego do orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r. nr R.G.: 16/02184 (punkt 11) wskazuje się, że z orzeczeniem wiąże się powrót dziecka do Francji pod opiekę ojca (tu ze wskazaniem adresu).Treść wypełnionego punktu 11 certyfikatu powinna być jednak uznana za nieskuteczna w zakresie wykonania orzeczenia na terytorium RP. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 44 Rozporządzenia Bruksela II bis: **„certyfikat skuteczny jest wyłącznie w granicach wykonalności orzeczenia."** Oznacza to, że certyfikat nie jest ani uzupełnieniem treści orzeczenia ani jego doprecyzowaniem. Certyfikat służy potwierdzeniu wiernej treści orzeczenia, które ma zostać wykonane. Certyfikat nie jest orzeczeniem samym w sobie, a świadectwem wydania orzeczenia konkretnej treści. W niniejszej sprawie, wykonalność zarówno orzeczenia sądu francuskiego z 26 listopada 2016 r. jak i potwierdzającego taką wykonalność na terytorium RP orzeczenie SO z dnia 23 stycznia 2019 r. precyzuje zakres wykonania w następujących kwestiach: - odpowiedzialności rodzicielskiej wobec małoletniej Amelie [redacted] (powierzającego władzę rodzicielską nad małoletnią Amelie [redacted] ojcu, - ustalenia miejsce zamieszkania dziecka przy ojcu oraz - ustalenia kontaktów matki z dzieckiem wyłącznie w Vendee (Francja) - zakazu wyjazdu dziecka z terytorium Francji bez zgody obydwojga rodziców.

Przenosząc analogiczną sytuację prawno-faktyczną na grunt postępowań krajowych – jeśli zapadło prawomocne orzeczenie powierzające jednemu z rodziców władzę rodzicielską, ustalające u tego rodzica miejsce zamieszkania dziecka oraz kontakty z drugim rodzicem i zakaz wyjazdu z kraju bez zgody obojga rodziców, to na podstawie takiego tylko orzeczenia nie można rozpocząć egzekucji w postaci przymusowego odebrania dziecka - czyli wydać postanowienia zlecającego kuratorowi przymusowy odbiór dziecka. Do tego potrzebne jest jeszcze przeprowadzenie postępowania merytorycznego i orzeczenie właściwego sądu, który po przeprowadzeniu postępowania rozpoznawczego wyda postanowienie nakazujące przymusowy odbiór dziecka. Dopiero po uprawomocnieniu się takiego orzeczenia możliwa jest egzekucja takiego orzeczenia poprzez zlecenie kuratorowi przymusowy odbiór dziecka

W niniejszej sprawie - Pierre-Vincent [redacted] po otrzymaniu orzeczenia sądu francuskiego (posiadającego jurysdykcję w kwestiach opiekuńczych dotyczących małoletniej Amelii) w treści z dnia 26.11.2016 r., gdzie sąd drugiej instancji, w odróżnieniu do orzeczenia sąd I instancji, **NIE ORZEKAŁ O POWROCIE DZIECKA DO FRANCJI** - powinien podjąć następujące kroki: albo zwrócić się do Sądu Polskiego o nakazanie powrotu dziecka do Francji **(co zostało zrealizowanie jednak sąd polski odmówił nakazania powrotu),** albo zwrócić się do sądu Francuskiego o wydanie orzeczenia nakazującego powrót dziecka do Francji. Dopiero z prawomocnym orzeczeniem sądu, który posiada jurysdykcję do podejmowania decyzji w zakresie opiekuńczym, w którym sąd wyraźnie wskazuje na konieczność powrotu dziecka do Francji pod opiekę ojca, w tym

nakazuje matce oddanie dziecka ojcu we wskazanym terminie, zaopatrzonym w certyfikat potwierdzający wykonanie oraz zaopatrzony w polską klauzulę wykonalności, ojciec dziecka mógłby się domagać od sądu polskiego przymusowego odbioru dziecka i nakazania powrotu do Francji – to jest zlecenie kuratorowi przymusowy odbiór dziecka.

Orzeczenie Sądu Okręgowego z dnia 29.03.2022 r. wydane zostało **bez podstawy prawnej (tzw. tytułu wykonawczego). Nie można bowiem nadawać własnej interpretacji treści orzeczenia sądu państwa obcego (co gorsza interpretacji rozszerzającej), lub co gorsza części świadectwu, które jest niezgodne z treścią samego orzeczenia.**

Orzeczenie sądu francuskiego, którego stwierdzenie wykonalności zostało potwierdzone przez polski sąd i którego wykonania domaga się Wnioskodawca, nie dotyczy nakazania powrotu wspólnego małoletniego dziecka do Francji, lecz (1) pozbawienia matki władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem; (2) oddania małoletniej Amelie [redacted] pod wyłączną pieczę ojca - Pierre Vincent [redacted], (3) ustalenia miejsca jej zamieszkania przy ojcu; oraz (4) uregulowania kontaktów matki z dzieckiem, przy równoczesnym zakazie wyjazdów dziecka z Francji bez zgody obojga rodziców.

Badając podstawy i zasadność wniosku ojca o przymusowy odbiór dziecka i doprowadzenie do jego powrotu do Francji, sąd miał obowiązek stosować wiernie treść zapadłego w dniu 26.11.2016 r. przed sądem francuskim rozstrzygnięcia. Sąd polski nie jest uprawniony do nadawania własnej interpretacji (zwłaszcza rozszerzającej) lub wykonywania orzeczenia w inny sposób niż wprost wynika to z jego treści, zaś treść potwierdzona jest certyfikatem, który jest skuteczny wyłącznie w ramach wykonalności orzeczenia (każda treść certyfikatu, która jest odmienna od treści wykonalnego w RP orzeczenia – nie jest skuteczna)

Brak wyraźnego rozstrzygnięcia sądu francuskiego w zakresie powrotu dziecka do Francji w treści orzeczenia z dnia 26.11.2016 r., skutkuje tym, **że wniosek Pierre-Vincenta [redacted] o przymusowy odbiór dziecka i doprowadzenie do powrotu do Francji** uznane być powinno **za pozbawione podstaw prawnych i z tego powodu winno być oddalone.**

W chwili wydawania orzeczenia przez sąd, w historii postępowań dotyczących małoletniej Amelii, były jedynie dwa orzeczenia nakazujące powrót dziecka do Francji:

1. Postanowienie z dnia **19 października 2016** r. w sprawie sygn. akt III Nsm 334/16 - zmienione następnie mocą postanowienia SO w Opolu z dnia 19.11.2018 r. sygn. akt: II Ca 1196/18 gdzie sąd polski **prawomocnie odmówił powrotu dziecka do Francji**;

Postanowienie to zostało zmienione na podstawie art. 577 kpc!!!!!! Jako orzeczenie naruszające dobro dziecka!

Sąd Okręgowy w Opolu orzekł, iż dla dobra dziecka nie należy do wysyłać do Francji, tylko pozostawiać z mamą w Polsce! Orzeczenie z dnia 19.11.2018 roku w sprawie II Ca 1196/18 (w załączeniu).

Orzeczenie to zmieniało naruszające dobro dziecka orzeczenie o wydaniu jej za granicę w sprawie z Konwencji Haskiej, wydane przez samego sędziego referenta Grzegorza [redacted] który oddalił 3 apelacje w sprawie – Rzecznika Praw Dziecka, Prokuratury oraz mój!

2. 8 lutego 2016 r. sygn. akt 15/02216 Sąd Wielkiej Instancji w La Roche sur Yon we Francji – zmienione następnie przez Sąd Apelacyjny w Poitiers orzeczeniem z dnia 23 listopada 2016 r. nr RG: 16/02184 - **gdzie francuski SA nie podtrzymał rozstrzygnięcia sądu I instancji o powrocie dziecka do Francji** (to orzeczenie jest aktualnie wykonywane przez SR w Brzegu). Orzeczenie sądu Francuskiego z 26.11.2016 r. zostało uznane za wykonalne w RP jedynie w treści samego orzeczenia – a więc co do(1) pozbawienia matki władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem; (2) oddania małoletniej Amelie [redacted] pod wyłączną pieczę ojca - Pierre Vincent [redacted], (3) ustalenia miejsca jej zamieszkania przy ojcu; oraz (4) uregulowania kontaktów matki z dzieckiem, przy równoczesnym zakazie wyjazdów dziecka z Francji bez zgody obojga rodziców - **co wprost wynika z orzeczenia SO we Wrocławiu z dnia 16.02.2018 r. sygn.. akt: ICo 8/18.**

II

SSO Grzegorz [redacted] wydając orzeczenie w sprawie przymusowego odbioru Amelie [redacted] zaraz po tym kiedy SO w Opolu wydał orzeczenie w tej samej sprawie (przymusowego wydania Amelie [redacted] za granicę) dotyczące tej samej osoby (Amelie [redacted]) – II Ca 1196/18 które to orzeczenie w dokładny i skrupulatny sposób wykazuje podstawy do odmowy wykonywania tego typu działań jako stanowiących zagrożenie zdrowia i życia dziecka, działa wbrew orzecznictwu przyjętemu przez sąd w którym pracuje.

Działanie to stanowi oczywistą i rażącą obrazę prawa.

Zastanawiającym jest udzielenie promocji SSO Grzegorzowi [redacted] na stanowisko Koordynatora ds. współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych! Jak sędzia dopuszczający się tak karygodnych zaniedbań w sprawach tak wrażliwych jakimi są egzekucje na małoletnich otrzymał promocję na stanowisko? Kto zgłosił jego kandydaturę i jak oraz kiedy zostało przeprowadzone głosowanie w sprawie?

Aleksandra Kondracka

Aleksandra Kondracka

Załączniki:

1. Postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 29 marca 2022 r. (sygn.: II Cz 457/20);

2. Postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 25 marca 2024 r. (sygn.: II Cz 636/23) wraz z uzasadnieniem;

3. Wniosek Pierre-Vincenta [redacted] z dnia 13 maja 2022 r. o niezwłoczne wykonanie prawomocnego wyroku sądu francuskiego

4. Postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 16 lutego 2018 r. (sygn.: I Co 8/18) wraz z uzasadnieniem;

5. Postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 stycznia 2019 r. (sygn.: I ACz 925/18) wraz z uzasadnieniem;

6. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poitiers z dnia 23 listopada 2016 r. (sygn.: R.G.: 16/02184) wraz z certyfikatem unijnym oraz z tłumaczeniem na język polski;

7. Postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 19.11.2018 roku w sprawie II Ca 1196/18